

ГЛАВА Г.

1 Пётръ и Іоаннъ воскачѣвахася зѣднѣ въ цѣрква та на молитва въ дебатый часъ.

2 И нѣкой человекъ който бѣше хромъ ѿ рождѣніе то си, и носѣха го, и тѣраха го секи день предъ цѣрковни те врата, които се вѣскаха красни, да прѣси милостына ѿ оныхъ който влѣзѣха въ цѣрква та :

3 Като видѣ Пётръ и Іоанна които шѣха да влѣзатъ въ цѣрква та, прѣсѣше (ѿ нихъ) милостына.

4 Я Пётръ като погледна на него зѣднѣ съ Іоанна, рече : погледни на насъ.

5 Я Той ги глѣдаше съ (големо) вниманіе, понѣже мнѣше че ще да пріиме нещѣ ѿ нихъ.

6 И рече Пётръ : сребро и злато нѣма оумѣне : но щѣто имамъ, това ти давамъ : во име чо на Исуса Хрѣта Назврѣа, стани та ходи.

7 И фанѣ го за десна та ржка и вдигна го : и тоа часъ мѣ се оутвердиха стапала та и глѣзните.

8 И скочи, и стана (прѣвъ на нозѣ те си), и фанѣ да ходи и влѣзе съ нихъ въ цѣрква та, и ходеше и скачеше и прославляваше Бга.

9 И видѣха го сичките людіе че ходи и хвали Бга.

10 И познаваха го че бѣше той който седѣше при красни те врата цѣрковни да прѣси милостына : и много се чѣдѣха и оужасни вѣдоха за онова щѣто мѣ се слѣчи.

11 И понѣже хромъо който ищѣлае не ѿ дѣлаваше се ѿ Пётра и ѿ Іоанна, сичкіо народъ притѣрѣа къ нихъ съ (големо) оудивлѣніе въ притѣворотъ който се наричеше Голомановъ.

12 Я Пётръ като видѣ това, начала да говори народъ : мъжіе Израилтане, щѣ се чѣдите за това ; или щѣ глѣдате на насъ, като че со своѣ сила или съ благочестіе го направихме да ходи.

13 Бга Авраамовъ и Исаковъ и Іакововъ. Бга на наши те ошѣ прослави сына своего Исуса когото вые предадохте, и шрѣкохтесе ѿ негѣ предъ лице то Пилатово, когачо той разсѣди да го пѣсчи.

14 Но вые се шрѣкохте ѿ стѣгѣ и прѣведнагѣ, и испросихте да ви дадатъ человекъ оукійца :

15 Я началникатъ на животатъ оубихте, когото Бга воскресѣ ѿ мѣртва те, комѣто сме ние свидѣтели (на-воскресѣніе чо).

16 И съ вѣра та во име то мѣ, негово то име оукѣ-